

RESOLUCIÓ DE LA SECTORIAL DE PAU I DRETS HUMANS DE JEV SOBRE LA FRONTERA SUD I LA JUDICIALITZACIÓ DELS DRETS HUMANS

Les ciutats de Ceuta i Melilla es troben a una distància entre elles de 382 quilòmetres. L'espai configurat per aquestes dues ciutats, juntament amb les regions de Tànger i Nador és la zona en el que es troben el major nombre de població migrant que pretén arribar a Europa, ja sigui de forma terrestre o mitjançant la via marítima. Però al mateix temps és en l'entorn d'aquestes ciutats que s'ha generat tota una economia basada en el comerç entre les dues ciutats i el Marroc.

El dispositiu fronterer va ser construït al 1998 per tal de dissuadir els migrants d'entrar en territori espanyol i, actualment, està format per 3 tanques, equipades totes elles amb concertina i malla "anti-escalada". Juntament amb aquestes barreres, les persones que intenten arribar a les ciutats de Ceuta i Melilla han de sortejar tot tipus d'intervencions policials al marge de la legalitat, sense cap registre administratiu o policial en que es constati les actuacions. Una situació que es va agreujar amb la llei d'estrangeria del PP. Les portadores, per la seva banda, tenen accés a través del que es va vendre com la solució a les allaus humanes, Tarajal II. L'alternativa per arribar a Europa és la via marítima: trajectes en embarcacions deficientes (les malanomenades "pateras"), plenes de persones (majoria dones i nens) i sense menjar ni beguda.

L'anomalia de les fronteres de Ceuta i Melilla han portat a l'aparició, en paral·lel, d'un sistema propi econòmic basat en les portadores. Aquestes comerç intrafronterer entre el Marroc i les ciutats autònomes, és alegal a Espanya i irregular al regne alauí. Els controls i el sistema fronterer espanyol han provocat els últims mesos sis morts. Les dues últimes aquesta setmana, quan dues dones marroquines van morir per una allau humana, en tant que els temps d'obertura de la frontera, el temps dels controls... són dels que depèn, després, la supervivència diària de la seva família.

Tot això suma a la duresa de les condicions que han de resistir les migrants, majoritàriament provinents de l'Àfrica subsahariana, a ambdós costats de les tanques. Des de l'arquitectura dels mateixos filats i els agents que els custodien, les condicions de les pateras, fins a les dificultats per demanar asil, l'estat de saturació dels Centres d'Estada Temporal d'Immigrants (CETI), la situació d'abandó dels menors no acompanyats o el paper del Regne del Marroc.

I, no podem oblidar, aquestes mesures s'executen amb la complicitat del govern espanyol, que mitjançant els acords bilaterals amb el Marroc blinda les seves fronteres

en un procés d'externalització que no ha servit per aturar el trànsit migratori: L'any 2016 van accedir a Melilla 316 persones a través de la tanca, mentre que a Ceuta la xifra es va disparar fins als 1.771 individus.

De fet, el Govern espanyol va introduir, a través de la Llei de Seguretat Ciutadana aprovada el 2015, una modificació a la Llei d'Estrangeria en la que es permetia el rebuig en la mateixa frontera d'aquelles persones que fossin interceptades en el moment d'entrada. Una normativa totalment contrària al dret internacional dels drets humans en matèria de devolucions, així com en matèria d'asil i en matèria de protecció a la infància. Però es que, a més, Espanya segueix sense transposar la directiva europea sobre condicions d'acollida, el que comporta que als CETI no hi hagi un procediment sancionador, sinó que les sancions s'adopten i s'apliquen de forma discrecional pels funcionaris i efectius de la seguretat privada.

Doncs bé, és davant d'aquestes violacions de Drets humans continues que es comenten a la frontera sud, que la tasca d'activistes com l'Helena Maleno i el col·lectiu "Caminando Fronteras", es torna imprescindible. Aquest grup d'activistes es dedica, diàriament, a assistir a les persones que volen creuar la frontera: des d'assessorament a les famílies de les persones que ja han creuat les tanques i es troben en un CETI, fins a avisar les autoritats, marroquines i espanyoles, per tal que aquestes rescatin aquelles embarcacions plenes de persones migrants que pretenen arribar a Espanya.

Tanmateix, l'activitat d'aquestes activistes no sempre és benvinguda. Des de fa temps el col·lectiu "Caminando Fronteras" ve denunciant una campanya d'assetjament contra l'Helena, i, recentment, el Marroc ha imputat a la principal defensora dels drets humans en la frontera sud espanyola, un delictes sobre tràfic de persones per sol·licitar el rescat de migrants en que venien a Espanya en patera. Un delictes que, de fet, ja va ser investigat per la fiscalia de l'Audiència Nacional, però que aquesta va arxivar.

Es per això que des de Joves d'Esquerra Verda:

- Condemnem i no podem tolerar les amenaces contra aquelles activistes defensores dels Drets Humans.
- Donem el suport a l'Helena Maleno i al col·lectiu "Caminando Fronteras", i instem a les autoritats per a que actuïn en la seva defensa.
- Exigim l'abolició de la llei d'estrangeria i un canvi en la frontera sud que garanteixi la defensa dels drets humans. La solució no pot ser la instal·lació de més seguretat i tanques.
- Condemnem i lamentem totes les morts que es produeixen a la frontera sud i exigim a les autoritats a acabar amb aquestes.

Sant Boi de Llobregat, 20 de gener del 2018